

Χαμένος στον προσωπικό του λαβύρινθο

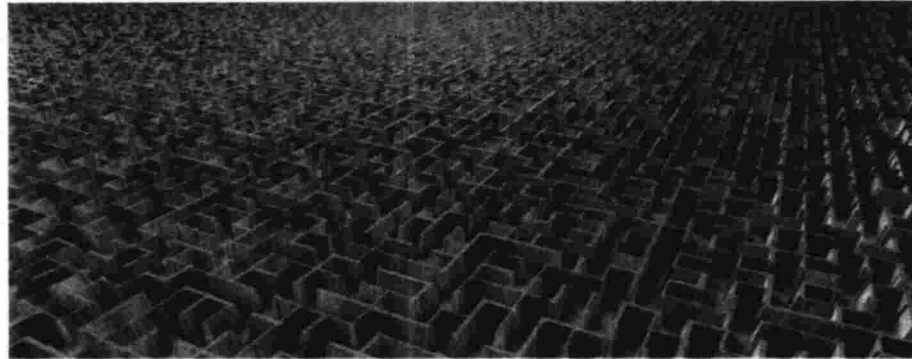
► Του **ΦΩΤΗ ΠΑΠΟΥΛΙΑ**

ΕΙΝΑΙ Ο ΑΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΣ βασιλιάς της ατάκας, έτη φωτός μπροστά από τον Αδ. Γεωργιάδη και τους συν αυτώ. Είναι και παραπονιάρης, όταν τα Μέσα, τα οποία υπηρέτησε ως αγνός λειτουργός της ενημέρωσης προβάλλοντας απόκληρους και εστέτ, θεωρεί ότι του κλείνουν τις πόρτες.

Εμφανίζεται σχεδόν διωκόμενος, δηλαδή όλοι φοβούνται τις απόψεις του και τις προτάσεις του και τον αποκλείουν από την επικοινωνία με τις μάζες. Ο επικεφαλής του Ποταμιού, Στ. Θεοδωράκης, είναι σαφές ότι δεν είναι αφελής, έχει υιοθετήσει τον ρόλο του κριτή, του επικριτή

και του ανακριτή, ανάλογα με το επεισόδιο στο οποίο πρωταγωνιστεί, και τον φέρει εις πέρας.

Μόνο που μερικές φορές μπερδεύεται, όχι στους ρόλους, αλλά στις ατάκες που λέει. Προσεκτικοί ακροατές ή τηλεθεατές έχουν παρατηρήσει ότι ο περί ου

*** Ο επικεφαλής του Ποταμιού, Στ. Θεοδωράκης, αν επιφυλάσσει για τον εαυτό του τον ρόλο του αναμορφωτή μιας πληθυντικής Κεντροδεξιάς - Κεντροαριστεράς αρίστων, τότε οδεύει προς μια πολιτική μονοπρόσωπη αριστοκρατία. Αν ευαγγελίζεται τον ρόλο του σωτήρα-αναμορφωτή της χώρας, μάλλον δεν πείθει, αφού υιοθετεί ένα παρηκμασμένο μοντέλο φιλελευθερισμού το οποίο παντρεύει με λαϊκιστικές κορόνες**

ο λόγος πολιτικός θυμίζει τον ήρωα του ανέκδοτου που του αλλάζουν τις ερωτήσεις αλλά αυτός εξακολουθεί να δίνει τις προκαθορισμένες απαντήσεις. Αλλά ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει το χάρισμα που διαθέτει, εκείνο της πολιτικής σαφήνειας και του καθαρού λόγου.

Είπε προχθές προσκεκλημένος τηλεοπτικού σταθμού τον οποίο υπηρέτησε για χρόνια ότι «θα ψηφίσουμε μια συμφωνία με ευρωπαϊκή προοπτική, και κατόπιν αλλαγή κυβέρνησης με πρωθυπουργό τον Τσίπρα, αλλά εγώ δεν θέλω υπουργεία». Θα μπορούσε να είναι το ανέκδοτο

της τρέχουσας περιόδου, αν δυστυχώς δεν ήταν η αποτύπωση της προχειρότητας, του πολιτικού βερμαλισμού και ενός περίεργου τυχοδιωκτισμού.

Το βάθος της σκέψης του δυστυχώς δεν μπορούμε να το αναλύσουμε, μας υπερβαίνει, μας καθιστά απλούς παρατηρητές ενός πολιτικού άνδρα, ο οποίος δεν έχει μπερδέψει μόνο τους ρόλους αλλά και τους συγγραφείς των πολιτικών σεναρίων, τα οποία πιστεύει ότι του έχει ανατεθεί να υλοποιήσει.

ΑΝ ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΕΙ για τον εαυτό του τον ρόλο του αναμορφωτή μιας πληθυντικής Κεντροδεξιάς - Κεντροαριστεράς αρίστων, τότε οδεύει προς μια πολιτική μονοπρόσωπη αριστοκρατία. Αν ευαγγελίζεται τον ρόλο του σωτήρα-αναμορφωτή της χώρας, μάλλον δεν πείθει, αφού υιοθετεί ένα παρηκμασμένο μοντέλο φιλελευθερισμού το οποίο παντρεύει με λαϊκιστικές κορόνες.

Φαντάζει μάλλον χαμένος στους δαιδάλους του προσωπικού του λαβυρίνθου. Μέχρι την επόμενη φορά, που ενδεχομένως θα τρολάρει ο ίδιος την πάρτη του, έτσι για να έχουμε να λέμε, ρε παιδιά...